

NR 1/2022. STAN NA DZIEŃ 5 STYCZNIA 2022 r.

BIULETYN PRAWNY

ZMIANY PRAWNE NA RYNKU FUNDUSZY

BIULETYN PRAWNY

I. Akty prawne dotyczące rynku Funduszy

1. Prawo krajowe

- 1.1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym;
- 1.2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 2021 r. w sprawie korzystania z Krajowego Systemu e-Faktur.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń

- 2.1. Projekt ustawy z dnia 16 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy – Kodeks cywilny;
- 2.2. Projekt ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw;
- 2.3. Projekt ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027;
- 2.4. Projekt ustawy z dnia 16 grudnia 2021 r. o finansowaniu społecznym dla przedsięwzięć gospodarczych.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

- 3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:
 - 3.1.1. Dane miesięczne OFE – listopad 2021 r.;
 - 3.1.2. Informacja dotycząca pracowniczych planów kapitałowych (PPK) – III kwartał 2021 roku;
 - 3.1.3. Stanowisko UKNF w sprawie utrwalonych kontaktów z klientami firm inwestycyjnych;
- 3.2. PFR Portal: Biuletyn miesięczny Pracowniczych Planów Kapitałowych;
- 3.3. Ministerstwo Finansów: od 1 stycznia rusza Krajowy System e-Faktur;
- 3.4. Ministerstwo Finansów: podatkowy Polski Ład – nowe rozwiązania od 1 stycznia.

II. Obszar zmian

1. Prawo krajowe. Nowe przepisy wchodzące w życie

1.1. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym

Status: Weszło w życie 1 stycznia 2022 r.

Źródło: <https://dziennikustaw.gov.pl/DU/2021/2466>

Rozporządzenie dokonuje nowelizacji rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. poz. 2486) oraz stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1400 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 355 i 2140).

Rozporządzenie wprowadza zmiany w zakresie:

- 1) uzupełnienia przepisów rozporządzenia o określenie wysokości opłat za wpis do odpowiedniego rejestru oraz opłat rocznych, powiązanych z działalnością transgraniczną instytucji zbiorowego inwestowania, wynikających ze znowelizowanego art. 236 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2022 r. Opłaty z tytułu wpisu do rejestru prowadzonego przez KNF służą pokryciu kosztów nadzoru związanych z czynnościami weryfikacyjnymi podejmowanymi względem notyfikacji o zamiarze dystrybuowania danego funduszu lub subfunduszu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto służą pokryciu kosztów nadzoru nad przestrzeganiem obowiązków nałożonych na fundusze, czy inne podmioty, które są związane z dystrybucją tych funduszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w pierwszym roku kalendarzowym dystrybucji danego funduszu (subfunduszu). Natomiast koszty nadzoru nad dystrybucją funduszy zagranicznych i ich subfunduszy w kolejnych latach będą pokrywane już w ramach opłaty rocznej. Wysokość opłaty rocznej w przypadku funduszu zagranicznego oraz funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie należącym do EEA wynosi równowartość w złotych 1000 euro, przy czym za każdy wydzielony subfundusz opłata będzie podwyższana dodatkowo o równowartość w złotych 200 euro. Zaś w przypadku funduszy wymienionych w § 15a ust. 3 Rozporządzenia, opłata roczna będzie zawierać się w przedziale 300-1000 euro, w zależności od funduszu. Za każdy wydzielony subfundusz opłata będzie podwyższana dodatkowo o równowartość w złotych 200 lub 500 euro, w zależności od funduszu. Opłata za wpis unijnego AFI oraz drugiego i każdego następnego subfunduszu do rejestru, o którym mowa w art. 263r ustawy o funduszach wynosi, w zależności od przypadku, 300 euro lub 1200 euro;
- 2) określenia wysokości opłaty za udzielenie przez KNF zezwolenia na wycofanie akcji z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu. Udzielenie zezwolenia na wycofanie akcji z obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym

systemie obrotu, zgodnie z art. 91 ust. 1 ustawy o ofercie wiąże się z koniecznością uiszczenia opłaty w wysokości równoważności w złotych 4500 euro;

- 3) dookreślenia sposobu przypisywania poszczególnych opłat do odpowiedniej grupy polegającego na uwzględnieniu opłat przy ustalaniu kosztów nadzoru netto w części przypadającej na daną grupę, ustalonej z wykorzystaniem procentowego udziału danej grupy w planowanych kosztach nadzoru netto w danym roku kalendarzowym, obliczanego zgodnie z § 18 ust. 3 rozporządzenia.

1.2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 2021 r. w sprawie korzystania z Krajowego Systemu e-Faktur

Status: Weszło w życie 1 stycznia 2022 r.

Źródło: <https://dziennikustaw.gov.pl/DU/2021/2481>

Ustawa z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2076) wprowadza możliwość wystawiania faktur ustrukturyzowanych. Faktury ustrukturyzowane są wystawiane i otrzymywane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, tj. Krajowego Systemu e-Faktur (KSeF). Rozwiązanie to ma charakter fakultatywny. W związku z tym rozwiązaniem zaistniała konieczność wydania aktu wykonawczego do ustawy o podatku od towarów i usług tj. rozporządzenia w sprawie korzystania z Krajowego Systemu e-Faktur.

Rozporządzenie wypełnia delegację art. 106r ustawy o podatku od towarów i usług i określa:

- 1) rodzaje uprawnień do korzystania z Krajowego Systemu e-Faktur
- 2) sposoby nadawania, zmiany lub odbierania tych uprawnień oraz wzór zawiadomienia o nadaniu lub odebraniu tych uprawnień
- 3) sposoby uwierzytelnienia podmiotów korzystających z Krajowego Systemu e-Faktur
- 4) dane faktury ustrukturyzowanej, których podanie umożliwia dostęp do tej faktury w Krajowym Systemie e-Faktur

2. Projekty ustaw/rozporządzeń.

2.1. Projekt ustawy z dnia 16 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy – Kodeks cywilny

Status: Komitet do Spraw Europejskich – 3 stycznia 2022 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12341810>

Celem projektu jest implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/770 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów o dostarczanie treści cyfrowych i usług cyfrowych (Dz. Urz. UE L 136 z 22.05.2019, str. 1 i Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019 str. 60; dalej: „DCD” lub „dyrektywa cyfrowa”) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniającej rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE oraz uchylającej dyrektywę 1999/44/WE (Dz. Urz. UE L 136 z 22.05.2019, str. 28 i Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019 str. 63; dalej: „SGD” lub „dyrektywa towarowa”).

Zasadniczym celem obu dyrektyw jest przyczynianie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i zapewnianie przy tym wysokiego poziomu ochrony konsumentów, w szczególności poprzez ustanowienie wspólnych przepisów dotyczących niektórych wymagań w odniesieniu do:

- Umów zawartych między przedsiębiorcami a konsumentami o dostarczanie treści cyfrowych lub usług cyfrowych, w szczególności przepisów dotyczących: zgodności treści cyfrowej lub usługi cyfrowej z umową, środków ochrony prawnej w przypadku braku zgodności treści cyfrowej lub usługi cyfrowej z umową lub ich niedostarczenia oraz sposobów korzystania z tych środków oraz zmiany treści cyfrowej lub usługi cyfrowej.
- Umów sprzedaży zawartych między sprzedawcą a konsumentem, w tym przepisów dotyczących: zgodności towarów z umową, środków ochrony prawnej przysługujących w przypadku braku takiej zgodności, sposobów korzystania z tych środków oraz gwarancji handlowych.

Zmiany w ustawie o prawach konsumenta:

Przepisy ogólne:

- Zmiana w art. 1 polegająca na zaktualizowaniu zakresu regulacji ustawy o nowo wprowadzane przepisy implementujące SGD i DCD
- Zmiany w art. 2 (słowniczek) polegające na zdefiniowaniu pojęć niezbędnych dla implementacji SGD i DCD
- Zmiany w art. 6 służące uregulowaniu kwestii rozgraniczenia między zakresem stosowania SGD i DCD
- Po art. 7a dodano art. 7b, zawierający normę dotychczas zawartą w art. 38a ustawy o prawach konsumenta oraz normę analogiczną do art. 556⁴ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, tj. rozszerzającą ochronę przyznaną konsumentom na osobę fizyczną zawierającą umowę bezpośrednio związaną z jej działalnością gospodarczą, gdy z treści tej umowy wynika, że nie posiada ona dla tej osoby charakteru zawodowego, wynikającego w szczególności z przedmiotu wykonywanej przez nią działalności gospodarczej udostępnionego na podstawie przepisów o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Rękojmia i gwarancja konsumencka (rozdział 5a u.p.k.)

Rozdziałem 5a dokonuje się implementacji SGD. Nowo wprowadzone przepisy przewidują wyłączenie stosowania przepisów Kodeksu cywilnego o rękojmi przy sprzedaży w stosunku do konsumentów (art. 43a) i odrębne uregulowanie tej materii.

- Art. 43a przesądza o odrębności nowo projektowanych regulacji względem ogólnych przepisów Kodeksu cywilnego w zakresie rękojmi i gwarancji
- Art. 43b definiuje zgodność towaru z umową (art. 6-8 SGD)

- Art. 43c określa czasowe granice odpowiedzialności przedsiębiorcy z tytułu rękojmi oraz zakres przeniesienia ciężaru dowodu (art. 10-11 SGD)
- Art. 43d-43f określają prawa konsumenta z tytułu rękojmi i skorelowane z nimi obowiązki przedsiębiorcy (art. 13-16 SGD)
- W art. 43e ust. 6 przejęto rozwiązanie, zgodnie z którym przedsiębiorca zwraca konsumentowi cenę niezwłocznie, ale nie później niż w terminie 14 dni od otrzymania towaru lub dowodu jego zwrotu
- Art. 43g zawiera uzupełniającą regulację dotyczącą gwarancji udzielanej na rzecz konsumenta, w zakresie w jakim art. 17 SGD wymaga ochrony wykraczającej ponad regulację gwarancji znajdującą się już w Kodeksie cywilnym

Umowy o dostarczanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej (rozdział 5b u.p.k.)

Rozdziałem 5b dokonuje się implementacji DCD. Zakres regulacji DCD jest szerszy niż SGD. Jednocześnie, zagadnienia umów o dostarczanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej nie stanowiły dotychczas przedmiotu zainteresowania polskiego ustawodawcy, dlatego też brak jest punktu odniesienia dla proponowanych przepisów.

- Art. 43h reguluje sposób wykonania obowiązku dostarczenia treści cyfrowej lub usługi cyfrowej (art. 5 DCD) oraz uprawnienia konsumenta w razie jego niewykonania (art. 13 DCD)
- Art. 43i-43l dotyczą zgodności treści cyfrowej lub usługi cyfrowej z umową (art. 7-9 DCD) oraz odpowiedzialności przedsiębiorcy w razie jej braku (art. 11-18 DCD), tj. stanowią odpowiednik przepisów SGD. Przewiduje się uregulowanie tej kwestii analogicznie jak w przypadku implementacji przepisów SGD, jedynie z uwzględnieniem drobnych odstępstw wymaganych przez DCD, a wynikających ze specyfiki treści cyfrowych i usług cyfrowych
- W ust. 1 art. 43j, wzorem art. 43c ust. 1, dookreślono termin, w którym ujawnienie się niezgodności treści lub usługi cyfrowej rodzi odpowiedzialność przedsiębiorcy
- Art. 43m-43n regulują zasady dokonywania zmiany treści cyfrowej lub usługi cyfrowej w trakcie jej dostarczania (art. 19 DCD). Art. 43o-p doprecyzowują zakres regulacji rozdziału (art. 3 ust. 6, art. 3 ust. 5 lit. h DCD)

Zmiany w Kodeksie cywilnym polegają zasadniczo na usunięciu odrębności dotyczących umów zawieranych z konsumentami w przepisach o rękojmi przy sprzedaży, które – wobec wyłączenia stosowania przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących rękojmi względem konsumentów – stają się bezprzedmiotowe. Ponadto przepis regulujący treść oświadczenia gwarancyjnego ulega dopasowaniu do nowej regulacji SGD.

Ustawa miała wejść w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. Do tej pory termin ten nie uległ zmianie.

2.2. Projekt ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw

Status: Komitet do Spraw Europejskich – 4 stycznia 2022 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12348651/>

Celem projektu jest implementacja dyrektywy 2019/2161 Omnibus, która wymaga wprowadzenia zmian w kilku ustawach konsumenckich takich jak:

- w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2020 r. poz. 1076),
- w ustawie z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 2070),
- w ustawie z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) oraz
- w ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287).

Dyrektywa Omnibus zmieniając dyrektywę 2011/83 w sprawie praw konsumentów wprowadza m.in. przepisy dostosowujące do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/770 dyrektywy cyfrowej oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 dyrektywy towarowej. Dyrektywy te weszły w życie z dniem 11 czerwca 2019 r., a państwa członkowskie zobowiązane są do przyjęcia implementujących je przepisów do dnia 1 lipca 2021 r., z mocą od dnia 1 stycznia 2022 r.

Prace implementacyjne nad dyrektywą cyfrową, jak i dyrektywą towarową prowadzi Ministerstwo Sprawiedliwości (projekt UC53 w trakcie prac KSE), które wdraża obydwie dyrektywy do przepisów ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta wyłączając w pewnym zakresie stosowanie przepisów Kodeksu cywilnego.

Niezależnie od powyższego najważniejsze zmiany wynikające z implementacji dyrektywy Omnibus w projekcie ustawy o zmianie ustawy prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw dotyczą m.in.:

1) w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów:

- wprowadzenie przepisu zgodnie, z którym, gdy przed wydaniem decyzji w sprawie nałożenia kary nie można ustalić wysokości obrotu osiągniętego przez przedsiębiorcę w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary ze względu na brak dostępności danych o takim obrocie, Prezes Urzędu będzie mógł nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 2 000 000 euro,
- dodanie dodatkowej przesłanki przed nałożeniem kary za łamanie zakazu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, aby Prezes Urzędu brał pod uwagę sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 (ta przesłanka może mieć zarówno charakter obciążający jak i łagodzący wysokość kary);

2) w ustawie z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym:

- wprowadzenie nowych definicji produktu, plasowania, internetowej platformy handlowej,
- wprowadzenie przepisu dającego podstawę do zakwalifikowania jako działanie wprowadzające w błąd „działania przedsiębiorcy związanego z każdym rodzajem

wprowadzenia towaru na rynek w jednym państwie członkowskim jako identycznego z towarem wprowadzonym na rynki w innych państwach członkowskich, w sytuacji gdy towar ten w sposób istotny różni się składem lub właściwościami, chyba że przemawiają za tym uzasadnione i obiektywne czynniki”,

- wprowadzenie nowej kategorii zaniechania wprowadzającego w błąd – w odniesieniu do informacji zamieszczanych na internetowych platformach handlowych – obowiązek podania informacji czy osoba oferująca produkty na platformie jest przedsiębiorcą czy też nie,
- za istotne informacje uważa się informacje dotyczące głównych parametrów decydujących o plasowaniu produktów przedstawianych konsumentowi w wyniku wyszukiwania oraz względne znaczenie tych parametrów w porównaniu z innymi parametrami; czy i w jaki sposób przedsiębiorca zapewnia, aby publikowane opinie pochodziły od konsumentów, którzy rzeczywiście używali danego produktu lub go kupili,
- rozszerzenie katalogu nieuczciwych praktyk w każdych okolicznościach m.in. o działania przedsiębiorcy polegające na: podawaniu wyników wyszukiwania w odpowiedzi na wyszukiwanie internetowe konsumenta bez wyraźnego ujawnienia płatnej reklamy lub płatności dokonanej specjalnie w celu uzyskania wyższego plasowania produktów w ramach wyników wyszukiwania, czy też zamieszczaniu lub zleceniu zamieszczania innej osobie nieprawdziwych opinii lub rekomendacji konsumentów, albo zniekształcaniu lub zleceniu innej osobie zniekształcania opinii lub rekomendacji konsumentów, w celu promowania produktów;

3) w ustawie z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług:

- wprowadzenie regulacji zgodnie, z którą przedsiębiorca w każdym przypadku obniżenia ceny towaru lub usługi podaje obok informacji o obniżonej cenie również informację o najniższej cenie tego towaru lub usługi jaka była stosowana w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki;

4) w ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta:

- przepisy dostosowujące do nowych pojęć z dyrektywy cyfrowej i towarowej m.in. „definicja usług cyfrowych”, definicja „towarów z wbudowanymi elementami cyfrowymi” – definicje te zawarte są w projekcie zmiany ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy Kodeks cywilny - procedowanej przez Ministerstwo Sprawiedliwości jako właściwe dla wdrożenia tzw. Dyrektywy o treściach cyfrowych i dyrektywy towarowej (projekt UC53 w trakcie prac KSE),
- wprowadzenie definicji internetowej platformy handlowej oraz definicji dostawcy internetowej platformy handlowej,
- do dotychczasowych niektórych obowiązków informacyjnych dodaje się, że dotyczą one też towarów z elementami cyfrowymi oraz usług cyfrowych,
- rezygnacja z obowiązku, aby w adresie przedsiębiorcy podawać numer faksu,
- wprowadzenie możliwości komunikacji z konsumentem za pomocą „innych środków online” i wprowadzenie warunków takiej komunikacji,
- wprowadzenie obowiązków informacyjnych dla dostawcy internetowej platformy handlowej w przypadku umów zawartych za pośrednictwem internetowych platform handlowych,

- wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą konsument, który w związku z nieumówioną wizytą przedsiębiorcy w miejscu zamieszkania lub zwykłego pobytu konsumenta lub wycieczką zorganizowaną przez przedsiębiorcę zawarł z tym przedsiębiorcą umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 30 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów oraz wprowadzenie odstępstwa od określonych wyjątków od prawa do odstąpienia od umowy w przypadku tych umów,
- inne drobne zmiany dostosowujące.

Niezależnie od zmian wymaganych dyrektywą Omnibus planuje się również dodatkowe regulacje dotyczące umów zawieranych poza lokalem, mające na celu eliminację nieprawidłowości identyfikowanych przez Prezesa UOKiK.

Planowane wejście w życie z dniem 28 maja 2022 r.

2.3. Projekt ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027

Status: Komisja Prawnicza – 16 grudnia 2021 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12351155>

Celem projektowanej ustawy jest stworzenie ram prawnych, które stanowiąc będą podstawę dla realizacji umowy partnerstwa, w tym wdrażania programów w zakresie polityki spójności w perspektywie finansowej 2021-2027.

Ustawa w ramach wdrażania programów w zakresie polityki spójności w perspektywie finansowej 2021-2027 określa przepisy szczegółowe zapewniające pewność prawną w zakresie, w jakim przepisy unijne są niewystarczające z punktu widzenia systemu prawa krajowego, m.in. w zakresie systemu instytucjonalnego, wyboru projektów, definiowania nieprawidłowości, systemu korekt, przepływów i rozliczeń finansowych oraz kontroli. Ustawa przewiduje także zmiany w szeregu innych ustaw, w tym ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Głównym celem projektowanej ustawy jest:

- wprowadzenie mechanizmów koordynacji realizacji programów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Funduszu Spójności;
- określenie podmiotów zaangażowanych w proces wdrażania funduszy strukturalnych, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Funduszu Spójności, ich zadań i trybu współpracy między nimi;
- zdefiniowanie zasad wdrażania funduszy strukturalnych, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Funduszu Spójności;
- zdefiniowanie podstawowych dokumentów służących wdrażaniu funduszy strukturalnych, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Funduszu Spójności.

Projekt ustawy określa m.in.:

- system instytucjonalny;
- kwestie finansowe związane m.in. z rozliczeniami z Komisją Europejską;
- kwestie dotyczące kontroli, nieprawidłowości i nakładania korekt;
- zasady wyboru projektów i procedurę odwoławczą;
- obowiązki związane z unijną polityką e-Cohesion;
- mechanizmy umożliwiające realizację instrumentów terytorialnych wynikających z rozporządzeń Komisji Europejskiej (Zintegrowane Inwestycje Terytorialne, Inne Instrumenty Terytorialne);
- zasady monitorowania postępu i sprawozdawczości z realizacji programów oraz projektów.

Projekt ustawy zakłada ponadto nowelizację ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych w zakresie:

- uchylecia niektórych obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 12 i art. 19 ustawy
- zmian dotyczących wpłat dokonywanych do PPK
- wprowadzenia przepisów dotyczących korekt wpłat dokonywanych do PPK
- zmian dotyczących obowiązków informacyjnych po rozpoczęciu wypłat z PPK
- zmiany sposobu przekazywania informacji o dokonywanej wypłacie transferowej

Planowane wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (z wyjątkami).

2.4. Projekt ustawy z dnia 16 grudnia 2021 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych

Status: Komitet do Spraw Europejskich – 31 grudnia 2021 r.

Źródło: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12346354>

Celem projektowanej ustawy jest:

- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/1503”;
- implementacja, w zakresie regulacji projektowanej ustawy, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/338 z dnia 16 lutego 2021 r. zmieniającej dyrektywę 2014/65/UE w zakresie wymogów informacyjnych, zarządzania produktami i limitów pozycji oraz dyrektywy 2013/36/UE i (UE) 2019/878 w zakresie ich zastosowania do firm inwestycyjnych w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 14), zwanej dalej „dyrektywą 2021/338”;

- implementacja, w zakresie regulacji projektowanej ustawy, dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2021/1269 z dnia 21 kwietnia 2021 r. zmieniającej dyrektywę delegowaną (UE) 2017/593 w odniesieniu do uwzględniania czynników zrównoważonego rozwoju w zobowiązaniach w zakresie zarządzania produktami (Dz. Urz. UE L 277 z 02.08.2021, str. 137), zwanej dalej „dyrektywą 2021/1269”;
- zapewnienie stosowania art. 23c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem BMR”;
- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylecia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/1129”;
- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2088”;
- zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/852”.

Rozporządzenie 2020/1503 zobowiązuje państwa członkowskie UE do wprowadzenia w prawie krajowym rozwiązań zapewniających skuteczne stosowanie przepisów tego rozporządzenia. W tym celu projektowana ustawa:

- wskazuje Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy do nadzoru nad dostawcami usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych,
- przyznaje KNF odpowiednie uprawnienia nadzorcze (m.in. do zawieszania konkretnych ofert finansowania społecznościowego lub zawieszania prowadzenia działalności przez dostawców oraz do współdziałania z organami wymiaru sprawiedliwości i organami nadzoru z innych państw członkowskich UE),
- wprowadza odpowiednie sankcje administracyjne i karne za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia lub ustawy,
- wprowadza odpowiedzialność cywilnoprawną i karną za poprawność i prawdziwość informacji podawanych w dokumentach informacyjnych sporządzanych w związku z ofertą finansowania społecznościowego,
- wprowadza przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej i zasad przechowywania dokumentacji związanej ze świadczeniem usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych.

Projektowane rozwiązania w zakresie implementacji **dyrektywy 2021/338** polegają na:

- wprowadzeniu tzw. formatu elektronicznego jako podstawowego (domyślnego) sposobu komunikacji między firmami inwestycyjnymi i ich klientami lub potencjalnymi klientami,
- wyłączeniu niektórych obowiązków firm inwestycyjnych wobec klientów profesjonalnych, np. obowiązku przekazywania informacji o niektórych kategoriach kosztów i opłat czy obowiązku przekazywania regularnych sprawozdań związanych z wykonywaniem umowy z takim klientem,
- czasowym zawieszeniu obowiązku publikacji raportów obejmujących informacje dotyczące ceny instrumentu finansowego, kosztów związanych z wykonaniem zlecenia, czasu zawarcia transakcji oraz prawdopodobieństwa zawarcia transakcji, w odniesieniu do instrumentów finansowych podlegających obowiązkowi obrotu,
- wprowadzeniu nowych regulacji dotyczących systemu limitów pozycji, w tym wyłączenie z tego systemu powstających rynków towarowych i ograniczeniu jego zastosowania do kluczowych lub istotnych towarowych instrumentów pochodnych.

Projektowana ustawa wdraża przepis art. 1 pkt 2 lit. a **dyrektywy 2021/1269**. Implementacja pozostałych przepisów dyrektywy 2021/1269 zostanie zapewniona w drodze zmiany rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1922)

Uregulowanie stosowania art. 23c **rozporządzenia BMR** nastąpi przez wskazanie krajowego właściwego organu państwa członkowskiego w zakresie wyznaczenia zamiennika lub zamienników kluczowego wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 20 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia, a także ustalenie sposobu i trybu wyznaczenia ww. zamiennika lub zamienników. Projektowane rozwiązanie zakłada:

- inicjowanie procesu przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF),
- możliwość wydania rekomendacji przez Komitet Stabilności Finansowej (KSFM),
- możliwość wyznaczenia zamiennika lub zamienników w akcie wykonawczym - rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 **rozporządzenia 2017/1129** państwa członkowskie UE mogą ustanowić w prawie krajowym próg wartości ofert publicznych niewymagających sporządzenia prospektu na poziomie między 1 mln a 8 mln euro. Obecnie w Polsce obowiązuje próg na poziomie 2,5 mln euro. Celem projektowanej ustawy jest zapewnienie stosowania art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2017/1129 przez podniesienie tego progu, z dniem 10 listopada 2023 r., do poziomu 5 mln euro.

Zapewnienie stosowania **rozporządzenia 2019/2088** i **rozporządzenia 2020/852** nastąpi przez wprowadzenie sankcji za naruszenia przepisów tych rozporządzeń do ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2059, z późn. zm.).

Planowane wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (z wyjątkami).

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:

3.1.1. Dane miesięczne OFE – listopad 2021 r.

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępne są dane miesięczne dotyczące OFE za listopad 2021 r.

Źródło: https://www.knf.gov.pl/?articleId=76302&p_id=18

3.1.2. Informacja dotycząca pracowniczych planów kapitałowych (PPK) – III kwartał 2021 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego publikuje informację dotyczącą pracowniczych planów kapitałowych za III kwartał 2021 roku.

Źródło: https://www.knf.gov.pl/?articleId=76293&p_id=18

3.1.3. Stanowisko UKNF w sprawie utrwalonych kontaktów z klientami firm inwestycyjnych

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego publikuje stanowisko w sprawie utrwalonych kontaktów z klientami firm inwestycyjnych.

Źródło: https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Stalowisko_UKNF_ws_utrwalania_kontaktow_z_klientami_firm_inwestycyjnych_76340.pdf

3.2. PFR Portal: Biuletyn miesięczny Pracowniczych Planów Kapitałowych

W serwisie internetowym PFR Portal PPK dostępny jest Biuletyn Pracowniczych Planów Kapitałowych za grudzień 2021 r.

Źródło: <https://www.mojeppk.pl/pliki/repozytorium-plikow/materialy-do-pobrania/pdf/Biuletyn-PPK-12-2021.pdf>

3.3. Ministerstwo Finansów: od 1 stycznia rusza Krajowy System e-Faktur

Ministerstwo Finansów przypomina, że w styczniu 2022 r. rusza Krajowy System e-Faktur.

Źródło: <https://www.gov.pl/web/finanse/od-1-stycznia-rusza-krajowy-system-e-faktur>

3.4. Ministerstwo Finansów: podatkowy Polski Ład – nowe rozwiązania od 1 stycznia

Na stronie Ministerstwa Finansów dostępne są informacje dotyczące zmian w systemie podatkowym od 1 stycznia 2022 r.

Źródło: <https://www.gov.pl/web/finanse/podatkowy-polski-lad--nowe-rozwiazania-juz-od-1-stycznia>

Kontakt

Jeżeli nie chcą Państwo otrzymywać tego typu korespondencji w przyszłości, prosimy o przekazanie takiej informacji na adres dsm@finat.pl
